

tænke paa dette, at Statstilskuddet oprindelig var fikseret til $\frac{1}{4}$ Million, at det uden Indsigelse, i alle Tilfælde uden Hindring, voksede og voksede, uden at Loven blev forandret, op til nær ved 1 Million Kroner, saaledes som det nu er, og at det ikke var noget ubilligt Krav fra deres Side, der med Bekymring saa det vokse, at man dog maatte se at faa det begrænset og fikseret. Dette kunde ikke undlade at gøre Indtryk paa Mindretallet, saa meget mindre som det er sandt, at der overfor Kasserne under deres vanskelige Begyndelse er vist liberal og bred Velvillie. Vi kunde, naar Arbejdsløshedskassenævnet om det, man nu er standset ved, sagde, at det var det, der vilde virke mindst skadeligt paa Kasserne, ikke andet end acceptere det, naar det samtidig blev sagt, at det var Betingelsen for, at de Fremskridt, vi ønskede, blev opnaaede og de Pletter, vi havde paapeget, fjernede.

Jeg har yderligere kun at sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), at det er ikke retfærdigt af ham overfor det herværende Regeringsflertal at sige, at det ikke gør noget for at oplyse baade om Arbejdsløshedskassernes Betydning og Nødvendigheden af, at de støttes. Det bliver virkelig gjort, og det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), som er Ordfører for Lovforslaget om Arbejdsanvisning, sagde ved første Behandling af denne Sag med megen Styrke og megen Vægt, at han vilde indskærpe sine Meningsfæller, at det var deres Pligt, hvor de syntes, der manglede Forstaaelse derfor, da at gøre Befolkningen opmærksom derpaa, saaledes at Forstaaelsen kunde komme. Jeg synes, som sagt, ikke, det er retfærdigt at sige, at der intet gøres for at skaffe denne Forstaaelse til Veje. Det er imidlertid lige saa sikkert, at Forstaaelsen har vanskeligt ved at trænge igennem, og dette er egentlig Grunden til, at jeg var saa betænkelig ved den Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister ved første Behandling, at han maatte holde paa Indtægtsgrænserne, fordi han saa haabede og ventede, at der var Sympati ude i Landet for dette Lovforslag, og at han vilde støtte sig paa denne Sympati. Jeg fandt, det var en betænkelig Sætning, [da der ikke endnu er den Forstaaelse rundt om i Landet for Betydningen af denne Sag, som man kunde ønske sig. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, hvor Indtægtsgrænserne er forsvundne, med en Begyndelse til Sikring af det kom-

munale Tilskud, med en Regel — i § 13 — om Arbejdsanvisning, der staar nøje i Forbindelse med den i Lovforslaget om Arbejdsanvisning indsatte, mener jeg til Trods for Begrænsningen af Statstilskuddet at kunne anbefale mine Meningsfæller at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag og for, at Lovforslaget hurtigst muligt føres over i det andet Ting i den Skikkelse, det vil faa ved Vedtagelsen af Ændringsforslagene.

Holger Neergaard: Jeg kan tiltræde Flertallets Ændringsforslag, idet de i Hovedtrækkene er overensstemmende med mine Udtalelser ved første Behandling, hvor jeg særlig lagde Vægt paa, at man burde komme bort fra at afgrænse Ubemidletheden ved visse Indtægtsgrænser, idet jeg mente, at man ved at opretholde saadanne i for høj Grad vilde ramme Forsikringsprincippet. Jeg er følgelig glad ved, at de er faldne bort. Med Hensyn til Statstilskuddets Indskrænkning udtalte jeg mig ogsaa noget i den Retning ved første Behandling, men jeg maa sige, at jeg finder ikke Løsningen meget ideel, den er jo uhyre simpel, idet man ganske simpelt sætter Statstilskuddet ned. Jeg antydede ved første Behandling, at man kunde tænke sig Muligheden af, at Statstilskuddet blev sat i Forhold til en vis Minimumspræmie, men at der ikke var noget i Vejen for, at Kasserne kunde kræve større Præmier og som Følge deraf ogsaa yde større Forsikringsudbetalinger, af hvilke Statstilskuddet alt-saa kom til at dække en forholdsvis mindre Del. Ad den Vej kunde man have fundet en Løsning, som vistnok var mere rationel, men som naturligvis ikke var saa let at beregne økonomisk. Man er imidlertid alt-saa gaaet den Vej ganske simpelt at ned-sætte Statstilskuddet, og det er en Udvej, der antagelig vil batte mere, rent økonomisk.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa de af Flertallet stillede Ændringsforslag, men tillade mig at udtale et Par Ord om de af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) stillede Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslagene Nr. 12, 30 og 31. Disse hænger jo nøje sammen med Lovforslaget om Arbejdsanvisning, der om kort Tid kommer til anden Behandling her i Tinget, men jeg skal forsøge paa kun at se disse Ændringsforslag i Forbindelse med nærværende Lovforslag og ikke i Forbindelse med Lovforslaget om Arbejdsanvisning, ved hvilket jeg antagelig faar Lejlighed til at komme tilbage til

□